Lietas Nr. 128030715
Lietas arhīva Nr. 104AA-0130-16/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 19.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis J. Tiltiņš,
tiesneši L. Poļakova, A. Uminskis,
sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību, izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 7.jūlija lēmums Nr.1384,

k o n s t a t ē j a

2015.gada 17.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC143196 par to, ka 2015.gada 17.martā plkst.7.28 /pers. B/ agresīvi vadīja automašīnu Citroen DS5, valsts reģ.Nr./TL numurs/ pa Jūrmalas gatvi virzienā no Dzirciema ielas uz Slokas ielu, kas izpaudās kā vairāku sastrēguma kolonnā stāvošu transportlīdzekļu apbraukšana pa joslu, kas paredzēta kreisā pagrieziena veikšanai un apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.512 un ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.937 un braukšana pa labi uz sabiedriskā transporta joslu krustojumā ar Slokas ielu, ar ko ignorēja pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses un radīja traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 298.10., 314.16.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk LAPK) 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punktā.

Ar VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas galvenā inspektora Valsts amatpersona 2015.gada 20.aprīļa lēmumu /pers. B/ par LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 80,00 *euro* apmērā.

/pers. B/ 2015.gada 20.aprīļa lēmumu apstrīdējis un lūdzis to atcelt. Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. E/ 2015.gada 7.jūlija lēmumu Nr.1384 sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

Nepiekrītot pieņemtajam lēmumam, /pers. B/ to pārsūdzējis Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 7.jūlija lēmums Nr.1384 atstāts negrozīts un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Tiesa atzinusi, ka augstāka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams.

Izvērtējot lietas materiālus un lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secinājusi, ka tie apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas. Tāpat tiesa norādījusi, ka policijas darbinieku paskaidrojumi par notikuma apstākļiem un video ierakstā fiksēto apstiprinās.

Tiesa ir norādījusi, ka, lai arī pie administratīvās atbildības sauktajai personai savs nevainīgums nav jāpierāda, tomēr, ja persona, apšauba lietā esošos pierādījumus un savai aizstāvībai norāda uz kādiem faktiem, kuriem ir būtiska nozīme lietas izspriešanā, kā šajā gadījumā /pers. B/ norāda, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā protokolā norādītajos apstākļos automašīnu nav vadījis, tad šāda apgalvojuma pamatojumam ir jānorāda uz konkrētiem, pārbaudāmiem faktiem, kas lietā nav iesniegti.

Attiecībā par /pers. B/ sūdzībā pausto neizpratni kā viņa dokumenti, kuri it kā palikuši policijas rīcībā, nonākuši pie viņa vecākiem, no dienesta ziņojumiem izriet, ka policijas darbinieki pēc tam, kad /pers. B/ aizbraucis, dokumentus nogādājuši viņa vecākiem. Tiesai nav pamats neticēt šādai policijas darbinieku rīcībai, tomēr tas rada jautājumu par motīvu un mērķi, kas šajā gadījumā neietilpst konkrētā pārkāpuma pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu noskaidrošanā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secinājusi, ka lietas materiālos esošie pierādījumi, t.i., administratīvā pārkāpuma protokolā, policijas darbinieku dienesta ziņojumos un video fragmenta ierakstā fiksētais ir atzīstami par pieļaujamiem un pietiekamiem, lai apgalvotu, ka pārkāpumu izdarījis tieši /pers. B/ un viņa darbības, kuras sūdzībā nav apstrīdētas ir kvalificējamas kā agresīva braukšana.

Par minēto spriedumu /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu. Norāda, ka spriedumam nepiekrīt pilnā apmērā, jo tas ir nepamatots un nelikumīgs, pirmās instances tiesa virspusēji attiecās pret patiesības noskaidrošanu lietā. Tāpat apelācijas sūdzībā norāda, ka spriedumā minētos pārkāpumus nav izdarījis un automašīnu nav vadījis.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21} panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, pamats tiesas kolēģijai pieņemt

lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar LAPK 289.[21] panta un 289.[22] panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Tiesas kolēģija, izvērtējot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Turklāt iesniegtā apelācijas sūdzība faktiski balstīta uz tiem pašiem argumentiem, kas norādīti /pers. B/ pieteikumā tiesai un ir jau vispusīgi un pilnīgi izvērtēti Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumā. Līdz ar to, tiesas kolēģija uzskata, ka atkārtotai izvērtēšanai nav pamata, un tiesas kolēģija saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

Bez tam, tiesas kolēģija atzīmē, ka tiesības pārsūdzēt rajona/pilsētas tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti gan iestādes, gan rajona/pilsētas tiesā. Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Papildus tiesas kolēģija norāda sekojošo.

Tiesas kolēģija iepazīstoties ar lietā esošo Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 7.jūlija lēmumu Nr.1384, kuru pirmās instances tiesa atzinusi par pareizu un atstājamu negrozītu, uzskata, ka minētajā lēmumā ir atspoguļoti un izvērtēti administratīvā pārkāpuma apstākļi.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējams administratīvais pārkāpums, kas paredzēts LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punktā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa, taisot spriedumu, virspusēji ir izvērtējusi patiesību un faktiskos lietas apstākļus. Tiesa, izvērtējot Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 7.jūlija lēmumu Nr.1384, atzīst, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā sniegusi atbilstošo argumentāciju, izvērtējot visus lietā esošus pierādījumus, tajā skaitā, administratīvā pārkāpuma protokolu, videoierakstu un policijas darbinieku dienesta ziņojumus. Tādējādi sūdzībā izteiktais iebildums ir nepamatots.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā minētajam, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Tiesas kolēģija secina, ka sūdzības iesniedzējs /pers. B/ nevienu jaunu pierādījumu, kas apšaubītu policijas darbinieku patiesumu, nav iesniedzis. Tāpat administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti administratīvi sodīt /pers. B/.

Pirmās instances tiesa spriedumā nepareizi norādījusi /pers. B/ piemēroto LAPK pantu, norādot, ka par /pers. B/ izdarīto pārkāpumu atbildība ir paredzēta LAPK 149.panta trīspadsmitās daļas 2.punktā, taču no administratīvā pārkāpuma protokola un lietas satura izriet, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punktā, ko pirmās instances tiesa spriedumā ir arī vērtējusi. Tādējādi secināms, ka pirmās instances tiesa pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu, bet tas nevar būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Tiesas kolēģija secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem vai tiesiskajiem pārkāpuma apstākļiem, un būtu par pamatu sprieduma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, tie ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu jebkādas šaubas par to, ka /pers. B/ agresīvi vadīja automašīnu, kas izpaudās kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un administratīvā pārkāpuma kvalifikācija pēc 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 2.punkta ir pareiza. Tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa, izskatot lietu, ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu, spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz augstāk izklāstīto un saskaņā ar LAPK 289.[22] pantu, 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis J. Tiltiņš

Tiesneši L. Poļakova

A. Uminskis